

VIIDES HEINÄKUUTA

"Mut käsitätkö mieleni
ja kyynelen, mi vierevi
nyt hiljaa silmästäni,
ja muistoa miks herättää
niin suloista, niin synkeää
tää päivä mielessäni?
On viides heinäkuuta tää."

Yllä lainaus J.L. Runebergin Vänrikki Stoolin tarinoista.

Pienellä joukolla Tampereen reserviupseereiden edustajia oli mahdollisuus osallistua Ristiinan reservinupseerien kanssa vierailuun Uumajaan ja Hörneforsiin. Uumajassa kävimme kunniakäynnillä Ristiinassa syntyneen everstiluutnantti Joachim Zachris Dunckerin hautamuistomerkillä, ja osallistuimme lauantaina heinäkuun viidentenä Dunckerin päivän juhllallisuuksiin Hörneforsissa.

Savon rykmentissä palvelut everstiluutnantti J.Z. Duncker oli tiettävästi korkea-arvoisin Ruotsin armeijan upseeri, joka kaatui Suomen sodassa 1808-1809, ja Hörneforsin taistelu oli viimeinen, johon suomalaiset joukot osallistuivat ruotsalaisten kanssa osana Ruotsin kuninkaan armeijaa. Syyskuussa 1809 solmitussa Haminan rauhassa Suomi siirtyi Venäjän autonomiseksi suuriruhtinaskunnaksi, joka vei meitä askeleen verran lähemmäksi itsenäistä Suomea. Meidän tuleekin kunnialla vaalia Suomen sodan taistelujen ja sodassa taistelleiden muistoa, sekä suomalaisten joukkoyksiköiden perinteitä. Näillä kun lienee oma merkityksensä siihen erityisasemaan jonka Suomi tsaarilta sai.

Ja runo jatkuu:

"Koittaapi päivä, loppuun käy;
monesta jälkeä ei näy,
kun kulunut on suotta.
Vaan tää jäi mulle muistohon,
tää viides heinäkuun, siit' on
nyt seitsentoista vuotta;
se Dunckerin vei kuolohon."

-Mikko

P.S. Dunckerin ja Savon Prikaatin vaiheita Suomen sodassa kuvataan luettavassa muodossa Bertil Nelssonin kirjoittamassa kirjassa "Suomen sodan sankari Duncker ja Savon Prikaati", ISBN 978-951-20-7353-5.